

GÖTEBORGS UNIVERSITET HANDELSHÖGSKOLAN

Bokföringsnämnden

Svar från Göteborgs universitet på Förslag till ändringar i Bokföringsnämndens allmänna råd och vägledning om årsredovisning i mindre företag (K2), Dnr 2023:33

Göteborgs universitet tackar för möjligheten att lämna synpunkter på nämnda remiss. Detta svar har tagits fram av Sektionen för redovisning inom Företagsekonomiska institutionen, Handelshögskolan vid Göteborgs universitet.

Generella synpunkter

Generellt ställer vi oss positiva till föreslagna förändringar. Metoden som Bokföringsnämnden (BFN) använt är att hantera de identifierade svårigheter som erfarenhetsmässigt uppkommit i samband med tillämpning av K2. BFN har på ett effektivt sätt föreslagit förändringar i K2 som tydliggör och förenklar regelverket.

Vi ställer oss särskilt positiva till att BFN inkluderar tidigare brevsvårigheter i K2. Det är en tydlig förenkling att regelverket blir mer sammanhållet så att de som upprättat årsredovisning i enlighet med K2 slipper att hålla reda på separat publicerade brevsvårigheter. Det är också positivt att BFN samordnar reglerna mellan K2 och K3 i den utsträckning det är möjligt. För de som är involverade i både K2- och K3-företag förenklar det betydligt att oavsiktliga skillnader i text mellan de två regelverken samordnas. Även föreslagen omarbetning av kapitel 20 är välkommen, eftersom den innebär en tydlig anpassning till den verklighet som idag möter företag som byter till K2.

Vi har framfört alla synpunkter på tillämpning av K2 och på väsentlighetsprincipen.

Tillämpning av K2

K2 innehåller i vissa delar långtgående förenklingar och schabloner i redovisningen. Fördelen med detta är att det förenklar framtagandet av årsredovisning, särskilt för de aktörer som inte innehar kompetens för komplicerade bedömningar i redovisningen. Nackdelen är att

förenklingarna kan innebära en bristande avspegling av de ekonomiska fenomen som redovisningen förutsätts avspegla och att centrala användare av redovisningen kan få bristfällig information.

Om man ska ha två separata regelverk, vilket BFN har bestämt sig för att fortsätta med, är det väsentligt att gränsdragningen mellan dem utformas för att dra nytta av fördelar med förenkling samtidigt som nackdelarna minimeras. Det finns två möjliga situationer där förenkling kan tillämpas utan att de negativa konsekvenserna uppstår: 1) företagets transaktioner (förhållanden) är av sådan karaktär att förenklingarna får begränsad effekt på årsredovisningen, och 2) det finns få användare av redovisningen som skulle kunna påverkas.

I många fall är det möjligt att använda objektiva kriterier för att identifiera företag där förenkling inte skulle få negativa konsekvenser. Exempelvis används ofta företagets storlek som ett indirekt mått, där mindre företag över lag antas ha enklare förhållanden och färre externa användare av redovisningen.

I förslaget kombinerar BFN olika slags kriterier för att identifiera de företag som inte får följa K2, eftersom de negativa konsekvenserna blir för stora. Bostadsrättsföreningar är ett exempel på enheter som har flera användare som riskerar att få undermålig information genom tillämpning av K2. Bostadsrättsföreningar faller även under punkt 1.1A.c), dvs de har komplexa tillgångar (fastigheter) där förenklingar i K2 skulle kunna få betydande negativ effekt på redovisningens kvalitet. Det finns även ett nytt storlekskriterium, där "mikroföretag" (med högst 3 anställda, etc.) alltid antas ha enkla transaktioner och/eller få användare. Dessutom gör BFN i förslaget ett försök att identifiera de företag som har sådana redovisningsmässiga förhållanden att förenkling skulle vara olämpligt. Det handlar om företag med uppskjuten skatt, sÄkringsredovisning, fastigheter och förhållanden som ej regleras i K2.

Vi ställer oss positiva både till att bostadsrättsföreningar inte ska få använda K2 och att mikroföretag alltid får använda K2. Vi är dock tveksamma till att använda komplexiteten i transaktioner, tillgångar och skulder som grund för att inte K2 ska vara tillåtet. Att bedöma huruvida uppskjuten skatt, sÄkringsredovisning eller nyttjandeperiod för komponenter i en fastighet ger en väsentlig påverkan är i sig komplexa bedömningar, som hela förenklingen med K2 utgår från att de som upprättar årsredovisningar inte ska behöva göra. Dessutom innebär punkt 1.1A.d) att den som tar fram årsredovisningen behöver gå igenom hela regelverket i förhållande till sin verksamhet för att identifiera sådana möjliga poster. Punkt 1.1A tar därför bort en del av syftet med K2. Hur ska företag veta huruvida dessa fall föreligger? Hur ska tillsyn göras i de fall företagen borde tillämpat punkt 1.1A (och därmed borde tillämpat K3), men inte gjorde det?

Vi förordar i stället en lägre storleksmässig begränsning, exempelvis 10 anställda, som grund för att inte få använda K2. Naturligtvis är en sådan storleksgrÄns mindre träffsäker Än BFNs förslag på punkt 1.1A, men den gör att K2 fortsatt fungerar som förenklat regelverk. BFNs förslag tar bort delar av förenklingsaspekten med K2.

Väsentlighetsprincipen

BFN anger att tillämpning av föreslagen punkt 1.1A kommer att minska risken att väsentlighetsprincipen i enlighet med Årsredovisningslagen inte följs. Det förutsätter att de företag som upprättar årsredovisning korrekt kan implementera punkt 1.1A. Som påpekas i vårt svar ovan ställer vi oss tveksamma till detta antagande, eftersom vi är tveksamma till att de som upprättar årsredovisning i enlighet med K2 har möjlighet att korrekt tillämpa punkt 1.1A.

En bedömning huruvida förenklingar leder till att väsentlighetsprincipen inte följs är ännu svårare än att tillämpa föreslagen punkt 1.1A. En sådan bedömning är följaktligen inget som kan förväntas av de som tillämpar K2.

Liksom ovan föreslår vi i stället en sänkt storleksgräns för att hantera väsentlighetsprincipen. Även om en sådan är mindre träffsäker än punkt 1.1A är det en betydligt mer robust metod givet hur praktiken bland tillämpare av K2 ser ut.

Med vänliga hälsningar

Jan Marton
Universitetslektor, docent

Anna-Karin Pettersson
Universitetslektor